

[Kristen Amby.]

og naar den højtærede Minister desuagtet siger: Ja, men først vil jeg have mit Forslag — saa er der deri dog min Sandten kun Udtryk for et Diktat over for Oppositionen.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen siger stadig, at han maa bede om en Udligning over Staten, men det vil ikke være det ærede Medlem muligt at gøre nogen begribeligt, hvorfor en Udligning over Staten i mindre Grad fratager Kommunerne Ansvaret end en Udligning gennem den Skatteligning, jeg her har foreslaaet. Det ærede Medlem siger, at dette Forslag blot flytter noget fra Refusionspuljen over i en ny Pulje. Det er jo ganske urigtigt. Det, der foregaar her, er, at nogle af de Udgifter, som i Øjeblikket fordeles over Kommunerne gennem den mellemkommunale Refusion, i Stedet for betales af Penge, der indkommer ved den Ligning, jeg har foreslaaet af de forskellige Arter af Skatter. Der er aldeles ikke nogen ny Pulje i det. En Trediedel af den Pulje, der i Øjeblikket findes, skal fremtidig betales gennem en Skatteligning som den, jeg her har foreslaaet.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sagde, at hans Parti havde anvist Dækning i Fjor. Ja, jeg har ikke set de Forslag. Saa vidt jeg ved, foreslog det ærede Medlems Parti i Fjor, at Staten skulde overtage en Del af Kommunernes nuværende Aldersrenteudgifter og Udgifter til Arbejdsløshedskasser, alt sammen til et Beløb paa en 21 Mill. Kr., endvidere, at Benzinskatten skulde overføres — det er ca. 16 Mill. Kr. —, at Amtsskatterne skulde nedsættes med 15 Mill. Kr., det vil sige Lettelser til i alt ca. 53 Mill. Kr., men i Forbindelse med disse Lettelser, man her foreslog, foreslog man kun nye Skatter for 15 Mill. Kr., nemlig til Dækning af Nedsættelsen af Amtsskatterne, medens der i øvrigt kom til at mangle 38 Mill. Kr. Naar det ærede Medlem dernæst spørger mig, om jeg da ikke vil drøfte i den kommende Tid det ærede Medlems Forslag fra i Fjor eller de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte forleden, vil jeg dertil sige, at vi maa dog formentlig anvende den Fremgangsmaade, at naar Regeringen fremsætter et Forslag, saa er det Ændringer til dette Forslag, der skal forhandles om, og ikke Ændringer til Forslag, der har foreligget i Fjor, fremsat af Oppositionen. Saa meget maa vi dog sikkert kunne blive enige om. Altsaa, de Ændringsforslag, det ærede Medlem og hans Parti tænker at fremsætte til det forelig-

gende Forslag, er jeg selvfølgelig villig til at drøfte som alle andre Ændringsforslag. Det er da klart. Det er, om jeg saa maa sige, det, jeg er her til.

Jeg er meget ked af, hvis det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har følt sig saaret af min docerende Tone. Skulde det virkelig være Tilfældet, saa har jeg ikke anden Undskyldning derfor, end at jeg sjældent har hørt en Tale fremført med en saadan Arrogance og indeholdende Paa-stande med saa ringe Underbygning som den Tale, det ærede Medlem holdt forleden Dag. Jeg tror ikke, jeg har beskyldt det ærede Medlem for at sige noget, han ikke har sagt. Han sagde: „Men endelig, og det synes jeg er nok saa vigtigt, er Ministerens Forslag egentlig uærligt.“ Det sagde det ærede Medlem. Jeg gjorde opmærksom paa, at senere i Talen fremgik det, at det ærede Medlem ikke bestred Tallenes Rigtighed. Det faktiske Forhold, som hersker i Dag, er, at der betales 20 Gange saa høj Skat i en Kommune af samme Indkomst som i en anden Kommune, og jeg tror ikke, at der er en praktisk Kommunalmand til Stede her i dette Ting, som blot vil tænke sig Muligheden af, at en lille Provinsby som den, der her er Tale om, hvis den ikke var stedt i den yderste finansielle Nød, vilde paalægge en Indkomst paa 1 200 Kr. en Skat paa 153 Kr. Selvfølgelig, i samme Øjeblik en Udligningsordning har medvirket til, at denne Kommunes Byrder ikke bliver saa uhyre i Sammenligning med Borgernes Indtjeningsmuligheder, i samme Øjeblik er det da klart, at denne Kommune ikke vil ligne paa denne Maade. Det er den Slags Paa-stande, der ikke skal bilægges med eksakte Beviser, det er den Slags, som Kommunal mænd er fuldstændig klar over, alle som een uden Hensyn til politisk Anskuelse.

Og at jeg skulde have undertrykt noget! Det ærede Medlem ved godt, at jeg falder ikke paa nogen Sinde at undertrykke Oplysninger over for den høje Rigsdag. De Oplysninger, det ærede Medlem har forlangt i Fjor, er givet til Udvalget, og de er optrykt som Bilag til det Lovforslag, jeg her har forelagt.

Jeg giver det ærede Medlem Ret i, selvfølgelig, at dette Lovforslag ikke paa nogen Maade vil ophæve al Ulighed, det vil det ikke, men *det* kan i og for sig ikke være, havde jeg nær sagt, en Indvending fra det ærede Medlem, som i det hele taget stritter imod det mest mulige over for en Udligning. Forslaget betegner en væsentlig Bedring med Hensyn til den Ulighed, der er i Øjeblikket, men en Ophævelse af al Ulighed — det